

Manifest de l'Associació Cultural 18 de Setembre (18/09/2014)

Londres, 1714. Escrit traduït de "The Deplorable History of the Catalans"

"Els habitants de Cardona i rodalies estaven tan convençuts de defensar's fins al final, que es van situar en una bona posició de defensa i van formar 5 nous regiments als quals els hi van donar els colors negre amb el lema que "viurien lliures o moririen".

Cardona, 2014. Tricentenari.

Fa 17 anys, el Dani, l'Elies, el Cruz i el Marc van engegar l'Aplec de Cardona: independència, socialisme i... festa. Un moment en què la gent que lluitava per la independència dels Països Catalans era ben poca i, de vegades, titllada de terrorista. Que diferent d'ara, en què una part important de la societat civil catalana és partidària de la independència (encara que només sigui de Catalunya).

Durant aquests 17 anys, a aquests quatre amics i militants se'ls va anar sumant gent, que va anar enriquint l'Associació Cultural 18 de Setembre. L'Aplec ha anat creixent durant aquests anys no només gràcies a la gent que formem part de l'Associació, sinó també a la feina i l'esforç de tot un seguit de persones que a títol individual o col·lectiu hi ha aportat el seu granet de sorra. És per això que en el marc del Tricentenari volem donar especialment les gràcies al Transpunt, al Jordi Santasusagna, al Xavi Ventosa, al Francesc Serra, a la Banda de Cardona, al Museu d'Història, als Geganters i Grallers de Cardona, als Escoltes, al Centre Excursionista, a la Sílvia Rovira, al Jaume Barberà, a l'Andreu Galera, a la Cesca, a la Gemma Portí, a la Maite, al Marc Torres, al Lluís Marmi, al ?? pare de la Bet, al Toni del Firabar, al Rector, als veïns del Barri Mercat i a moltes altres persones que han col·laborat amb l'Associació.

S'ha fet molta feina durant aquests 17 anys: hem fet difusió dels fets ocorreguts durant la Guerra de Successió al terme municipal de Cardona a través de la representació històrica, les titelles i les xerrades, hem lluitat per la independència d'arreu dels Països Catalans, hem vetllat per enllaçar la independència amb una transformació social, hem compartit balls i festa amb les mostres de cultura popular, la música i els concerts, hem gaudit de les mongetes que els primers anys feien les mares de l'Elies i el Dani i de les arrossades populars, ens hem emborratxat amb les begudes de la terra i hem fet caminades històriques.

Hem sembrat una llavor que ha donat fruit. Però per seguir creixent cal recollir les noves llavors del fruit i plantar-les. Cal memòria, persistència en la nostra lluita i alegria. Però cal també que les noves generacions prenguin el relleu en l'actual organització de l'Associació i que siguin aquestes que continuïn difonent els nostres objectius.

Ens cal la independència dels Països Catalans, sí, però també ens cal un apoderament com a societat: reduir la dependència que tenim de grans multinacionals (ja siguin energètiques, farmacèutiques, alimentàries, químiques, tecnològiques...) i recuperar el coneixement que ens faci més lliures i ens doni més grau d'autonomia, salut i consciència. No només ens cal una lluita, ens calen totes les lluites.

Visca la terra!